

Перво Действие, нета картина.

на шата два прелестни мечи.
Ая туй време шина, шина, шина. —
Добре дошли! — Свирете, музиканци!
Стопете място, място! Млади дами,
помигнете, танцувайте сега!

Музиката свири, и те танкуват!
Леквичи, дайте още светлина!
Вдигнете тия маси! Угасете
в камината жарта — задушно става. —
Добре започва тая веселба! —
Отминава ли диге ли за тая!
Година колко има, от която
не сме били на маскарад?

Другият Канцлер. —

те туримем!

Канцери. —

Не толкова! Не толкова! Не, не!
Лукенцо се женене; тогава
бе празник — Педесетница — и там
за сетен път на бала с маски бяхме,
преди години двадесет и пет —

Другият Канцери. —

Не, повече! Соят му е по-стар,
на тридесет.

Канцери. —

Кедете твоя говори!
От две години той е изпълетен.

Рамео. —

Коя е тая дама, до която
застава она рицар?